ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1982

Vyhlásené: 16.12.1982 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

167

VYHLÁŠKA
Federálneho ministerstva financií
zo 16. decembra 1982,
ktorou sa vykonáva zákon o dôchodkovej dani

Federálne ministerstvo financií ustanovuje podľa § 24 zákona č. 164/1982 Zb. o dôchodkovej dani (ďalej len „zákon“):

Čl. 1
(k § 2 zákona)

(1) Inými organizáciami než socialistickými, ktoré sú právnickými osobami [§ 2 ods. 1 písm. g) zákona], sú najmä cirkvi a cirkevné organizácie, náboženské spoločnosti, spolky a nadácie.

(2) Subjektami so sídlom v cudzine [§ 2 ods. 1 písm. h) zákona] sú najmä spoločnosti obchodného a občianskeho práva, ústavy, nadácie a iné subjekty, ktoré majú sídlo vedenia v cudzine.

(3) Výrobnými družstvami invalidov pre občanov so zmenenou pracovnou schopnosťou s ťažším zdravotným postihnutím a hospodárskymi zariadeniami zväzov invalidov [§ 2 ods. 2 písm. a) zákona] sú také organizácie, v ktorých k 31. 12. bežného roka pracujú prevažne (nad 50 %) občania s ťažším zdravotným postihnutím a spĺňajú prípadné ďalšie podmienky určené príslušným zväzom výrobných družstiev (zväzom invalidov) po dohode s príslušným ministerstvom práce a sociálnych vecí. Splnenie podmienok oslobodenia od dane oznámia organizácie orgánu vykonávajúcemu správu dane najneskoršie v lehote na podanie priznania.

(4) Organizáciami, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 2 ods. 2 písm. d) zákona, sú vyššie orgány spoločenských organizácií, ktoré sú v ekonomickej pôsobnosti Národného frontu, Komunistickej strany Československa, Revolučného odborového hnutia, Zväzu pre spoluprácu s armádou a podniky a hospodárske zariadenia priamo zapojené na rozpočty týchto orgánov.

Čl. 2
(k § 3 zákona)

(1) Činnosťou smerujúcou k dosahovaniu zisku (§ 3 ods. 3 zákona) je taká činnosť, ktorou možno zisk dosiahnuť alebo sa zisku dosahuje.

(2) Za činnosti smerujúce k dosahovaniu zisku sa nepovažujú činnosti, ktoré sa obmedzujú na plnenie vlastného poslania organizácie podľa stanov s výnimkou činností, ktoré sú predmetom činnosti štátnych hospodárskych organizácií alebo výrobných družstiev.

(3) Činnosti, ktoré sa pri spoločenských organizáciách nepovažujú za činnosti smerujúce k dosahovaniu zisku, vymedzí podrobne príslušný ústredný orgán spoločenskej organizácie po

dohode s Federálnym ministerstvom financií. Za činnosti smerujúce k dosahovaniu zisku sa nepovažuje, najmä vyberanie členských a oddielových príspevkov, usporadúvanie športových, telovýchovných, brannotechnických a turistických akcií včítane dopravy nákladov a osôb v súvislosti s týmito akciami, príležitostné kultúrne a spoločenské akcie, platené telovýchovné služby, rekreácia Revolučného odborového hnutia pre vlastných pracovníkov a pracovníkov združených organizácií (včítane rodinných príslušníkov), výmenná rekreácia Revolučného odborového hnutia, detská rekreácia (včítane výmennej), školy v prírode, školenia pre vlastných pracovníkov a školenia organizované orgánmi KSČ, ROH a SZM v závodných rekreačných zariadeniach. Ďalej sa za činnosti smerujúce k dosahovaniu zisku nepovažuje zarybňovanie a zazverovanie v tuzemsku, postrek stromov a drobné spracovanie ovocia a zeleniny.

(4) Za činnosti smerujúce k dosahovaniu zisku sa nepovažuje činnosť kultúrnych zariadení Revolučného odborového hnutia vykonávaná v rámci schválených zásad Ústrednou radou odborov s výnimkou obchodnej činnosti, na ktorú boli priznané obchodné zrážky.

(5) Pri základných organizáciách spoločenských organizácií sa za činnosť smerujúcu k dosahovaniu zisku, okrem činností uvedených v odseku 3, nepovažuje výstavba, údržba a prevádzka vlastných telovýchovných a brannotechnických zariadení včítane ich prenechania do dočasného užívania na športové a telovýchovné využitie iným organizáciám a prevádzka zberní Sazky a Športky.

(6) Pri bytových družstvách sa za činnosť smerujúcu k dosahovaniu zisku, okrem činností uvedených v odseku 3, nepovažuje výstavba, prevádzka a udržiavanie družstevného bytového fondu a družstevných garáží včítane opráv vykonávaných v bytoch členov všetkých bytových družstiev. Pri okresných výstavbových bytových družstvách je predmetom dane všetka činnosť a príjmy z nej plynúce okrem príjmov z úhrad za užívanie družstevných bytov, ktoré sú v dočasnej správe týchto družstiev.

(7) Za stálu prevádzkáreň (§ 3 ods. 5 zákona) sa u daňovníkov uvedených v § 2 ods. 1 písm. h) zákona považuje zariadenie (napr. kancelária, dielňa) na vykonávanie činností na území Československej socialistickej republiky. Stavebné a montážne práce včítane opráv sa považujú za stálu prevádzkáreň len vtedy, ak ich trvanie (bez ohľadu na zdaňovacie obdobie) presiahne šesť mesiacov.

(8) Predmetom dane u subjektov so sídlom v cudzine nie sú príjmy za dodávky tovaru do Československej socialistickej republiky ani príjem plynúci zo zabezpečovania vývozu z Československej socialistickej republiky.

Čl. 3
(k § 4 zákona)

(1) Sumou, o ktorú sa zvýšili náklady v rozpore s právnymi predpismi, je aj daň vyberaná v Československej socialistickej republike, ktorá bola zaplatená za subjekty so sídlom alebo bydliskom na území štátov, s ktorými Československá socialistická republika dojednala zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia, pokiaľ bola zahrnutá do nákladov.

(2) Ak sa náklady daňovníka vzťahujú tak na činnosť podliehajúcu dani, ako aj na nezdaňovanú (správnu, záujmovú a pod.) činnosť, uznávajú sa náklady pri určovaní základu dane len v tej výške, v akej pripadajú na činnosť podrobenú dani. Ak ich výšku nemožno zistiť z účtovníctva ani z inej preukázateľnej evidencie, určí sa podľa vhodného kritéria, napr. podľa zastavanej plochy, prejdených kilometrov, počtu pracovníkov a pod., alebo podľa pomeru príjmov zo zdaniteľnej a nezdaniteľnej činnosti.

(3) Príjmami z licenčných a im podobných poplatkov [§ 4 ods. 7 písm. a) zákona] sa rozumie plnenie akéhokoľvek druhu, či už peňažné alebo naturálne, ktoré sa poskytuje ako náhrada za

využitie alebo za právo na použitie patentov, ochranných známok, priemyselných vzorov, návrhov, designov, modelov, plánov, utajovaných vzorcov alebo postupov, receptúr a priemyselných, obchodných alebo vedeckých znalostí a výrobno - technických poznatkov.[1])

(4) Príjmami z prevádzkových práv [§ 4 ods. 7 písm. b) zákona] sa rozumie plnenie akéhokoľvek druhu, či už peňažné alebo naturálne, ktoré sa poskytuje ako náhrada za použitie práva verejne predvádzať divadelné, filmové, televízne alebo hudobné dielo požívajúce autorskoprávnu ochranu.[1])

(5) U daňovníkov uvedených v § 2 ods. 1 písm. h) zákona sa za náklady nevyhnutne vynaložené na dosiahnutie a zabezpečenie príjmov v Československej socialistickej republike považujú aj odpisy v rozsahu a do výšky podľa čs. predpisov a primeraná časť celkových administratívnych výdavkov vynaložených v cudzine na zabezpečenie príjmov v Československej socialistickej republike.

(6) Základ dane podľa § 4 ods. 7 písm. d) zákona sa u daňovníkov uvedených v § 2 ods. 1 písm. h) zákona určí vo výške, ktorú by z tej istej činnosti dosiahla organizácia so sídlom na území Československej socialistickej republiky. Na jeho určenie sa môže použiť pomer zisku k hrubým príjmom pri porovnateľných organizáciách alebo činnostiach za predchádzajúci kalendárny rok. Pokiaľ medzinárodná zmluva, ktorou je Československá socialistická republika viazaná, neustanovuje inak, bude základ dane robiť vždy najmenej 30 % z nákladov na hrubé mzdy vyplatené (či už v tuzemsku alebo v zahraničí) za činnosť vykonávanú na území Československej socialistickej republiky.[1])

Čl. 4
(k § 5 zákona)

Malými družstvami služieb sa rozumejú výrobné družstvá zriaďované podľa zásad schválených zväzmi výrobných družstiev a spravujúce sa stanovami malých družstiev služieb.

Čl. 5
(k § 6 zákona)

(1) Výška zľavy na dani sa vypočíta ako násobok percenta zľavy a dane vypočítanej sadzbou podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona.

(2) Aj v prípade krátenia percenta zľavy na dani podľa § 6 ods. 3 zákona bude zľava robiť vždy najmenej 20 % zľavy vypočítanej spôsobom uvedeným v odseku 1.

(3) Výrobnými družstvami invalidov sú také družstvá, ktoré k 31. 12. bežného roka spĺňajú podmienky ustanovené príslušným zväzom výrobných družstiev po dohode s príslušným ministerstvom práce a sociálnych vecí. Splnenie tejto podmienky preukážu družstvá v priznaní.

Čl. 6
(k § 8 zákona)

(1) V prihláške na daňovú registráciu sú daňovníci, u ktorých predmetom dane sú príjmy z trvalej hospodárskej činnosti, povinní uviesť:

a) názov a sídlo organizácie,

b) druh činnosti a dátum začatia činnosti,

c) názov a adresu peňažného ústavu, v ktorom bol otvorený účet, a číslo účtu,

d) predpokladanú výšku príjmov a výpočet dane v roku začatia činnosti.

(2) Daňovníci so sídlom v cudzine sú povinní v prihláške na daňovú registráciu uviesť:

a) názov a sídlo v cudzine a adresu stálej prevádzkárne na území Československej socialistickej republiky,

b) meno, priezvisko a adresu osoby v Československej socialistickej republike zodpovednej za činnosť stálej prevádzkárne,

c) meno, priezvisko a adresu splnomocnenca v Československej socialistickej republike na doručovanie daňových a iných písomností,

d) druh činnosti a dátum začatia činnosti,

e) názov a adresu peňažného ústavu v Československej socialistickej republike, v ktorom bol otvorený účet, a číslo účtu,

f) predpokladanú výšku príjmov a výpočet dane v roku začatia činnosti.

(3) Ak pri zmene sídla daňovníka dôjde k zmene v miestnej príslušnosti orgánu vykonávajúceho správu dane, je daňovník povinný oznámiť túto zmenu obom orgánom vykonávajúcim správu dane.

Čl. 7
(k § 11 zákona)

(1) Daňovníci uvedení v § 2 ods. 1 písm. c) a f) zákona a ďalej stavebné bytové družstvá, ľudové bytové družstvá, družstvá pre výstavbu a správu garáží, družstvá pre výstavbu rodinných domčekov, družstvá vzájomnej občianskej pomoci a zväzy bytových družstiev podávajú priznanie len v prípade, že vykonávajú trvalú hospodársku činnosť (§ 3 ods. 3 zákona).

(2) Lehotu na podanie priznania môže predĺžiť orgán vykonávajúci správu dane daňovníkom, ktorým bolo povolené predkladať účtovnú uzávierku po lehote ustanovenej v § 11 ods. 1 zákona, a to najdlhšie do 5. marca po uplynutí zdaňovacieho obdobia.

(3) Pre povinnosť daňovníka podať dodatočné priznanie nie je rozhodujúce, či zistenia, ktoré majú vplyv na výšku daňovej povinnosti a povinnosti príspevku, sú výsledkom vnútropodnikovej kontroly, kontroly nadriadených orgánov alebo orgánov vonkajšej kontroly (výbor ľudovej kontroly, cenové orgány a pod.). Dodatočné priznanie sa nepodáva v prípadoch, keď rozdiely zistia finančné orgány republík alebo Federálne ministerstvo financií.

(4) Daň a príspevok zvýši orgán vykonávajúci správu dane podľa okolností konkrétneho prípadu. O 10 % zvýši daň a príspevok vždy v prípadoch, ak sa daň a príspevok vyrubia podľa § 7 ods. 4 vyhlášky č. 16/1962 Zb. o konaní vo veciach daní a poplatkov.

Čl. 8
(k § 14 až 16 zákona)

(1) Podkladom pre výpočet preddavkov na daň a príspevok je schválený ročný plán daňovníka. Dovtedy, než schváli tento plán nadriadený orgán, platí predbežný plán daňovníka. U nových daňovníkov je pre platenie preddavkov rozhodujúca plánovaná (predpokladaná) výška dane a príspevku na bežný rok.

(2) Daňovníci sú povinní najneskoršie s prvým splatným preddavkom v zdaňovacom období predložiť orgánu vykonávajúcemu správu dane výpočet plánovanej (predpokladanej) ročnej daňovej povinnosti a povinnosti príspevku. Prípadné zmeny výpočtu sú povinní predložiť do 8 dní po schválení zmeny finančného plánu a ďalej platiť preddavky podľa nového výpočtu. Výška preddavkov do toho času splatných sa nemení, pokiaľ úpravu nepovolí orgán vykonávajúci správu dane.

(3) Za daňovníkov so značne diferencovanou tvorbou zisku sa považujú tí, u ktorých zisk plánovaný na prvý štvrťrok je menej ako 15 % alebo viac ako 40 % plánovaného ročného zisku.

(4) Pri výpočte preddavkov na daň včítane rentability rozhodujúcej pre výšku sadzby sa neprihliada na sumy uvedené v § 4 ods. 1 až 3 zákona. Zľava podľa § 6 ods. 1 až 3 zákona sa vypočítava v preddavkoch dane podľa plánovanej skladby činnosti.

(5) Orgán vykonávajúci správu dane môže určiť daňovníkom so sídlom v cudzine povinnosť zložiť na zabezpečenie dane primeraný preddavok pri začatí činnosti v prípadoch, keď daň nie je zabezpečená zrážkou u dlžníka.

Čl. 9
(k § 17 zákona)

Ak sa dlžník zaviaže platiť daň za daňovníka so sídlom v cudzine, zaplatí daň zo základu dane podľa § 4 ods. 7 písm. a) zákona vo výške 42,8 % a zo základu dane podľa § 4 ods. 7 písm. b) a c) zákona vo výške 33,3 %.

Čl. 10
(k § 18 zákona)

(1) Penále podľa § 18 ods. 1 zákona je povinný platiť aj daňovník so sídlom v cudzine, ktorý nezloží preddavok (na zabezpečenie dane podľa § 17 ods. 5 zákona) včas a vo výške určenej mu orgánom vykonávajúcim správu dane.

(2) Penále podľa § 18 ods. 2 zákona sa predpíše aj z rozdielu medzi novoupravenou výškou daňovej povinnosti, prípadne povinnosti príspevku, oznámenou daňovníkovi dodatočným platobným výmerom a už vyrubenou výškou dane a príspevku.

(3) Všetky rozdiely zistené v priebehu kontroly vykonávanej orgánmi vonkajšej kontroly sa považujú za rozdiely zistené týmito orgánmi.

Čl. 11

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1983.

Minister:

Ing. Lér CSc. v. r.

1) Pre prepočet zahraničných mien na československé koruny a naopak platia prepočítacie pomery určené Štátnou bankou československou v kurzovnom lístku pre niektoré neobchodné platby.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.